

Lőrincz András A Családjával

Ez az én családom: én, Lőrincz András, a feleségem, Maria és a lányom, Gilda meg a macskánk, akit mindenki a negyedik családtagnak tart. 1965. március tizenötödikén házasodtunk össze a feleségemmel, Maria Todutával. Maria 1933. január huszonhetedikén született, Borosjenőben. Ő nem zsidó. Foglalkozását tekintve könyvelő. Minthogy román volt, én megtartottam a zsidó ünnepeket, ő a saját ünnepeit -- mindenki külön. Nem volt emiatt soha semmi fennakadás. A lányunk, Gilda Eugenia Aradon született, 1966. április hatodikán. Édesanyja román ortodox keresztény szellemben nevelte, de azután, hogy Izraelbe ment [1986-ban], húszéves korában, a dolgok megváltoztak. Hogy határozta el magát a távozásra? Szerintem hibázott, de nem volt más kiút. Felvételizett a temesvári egyetemre, sikerült a vizsga, de hely hiányában? persze, hogy a Securitate közbeszólt. És akkor a lányom azt mondta, hogy itt nincs mit keresnie, nincs semmiféle jövője ezzel a dologgal. Feliratkozott, és kitelepült Izraelbe, ahol hét évet töltött. Haifába ment. Először egy diákkollégiumban lakott, aztán egy asszonynál, akivel összebarátkozott. Haifában járt egyetemre - francia és angol irodalom- és nyelvtanári oklevelet kapott. Izraelben Netanyán is lakott. Gilda tökéletesen beszél héberül. Ő román, minthogy az anyja is román, de miután elment Romániából, elment Párizsba, Franciaország egyik fővárosához, elvégzett egy tanfolyamot, és eleget tett minden formaságnak, hogy felvehesse a zsidó vallást. Megkapta, most van 'rabbinikus bizonylata' arról, hogy zsidó, és van izraeli állampolgársága is. Most itt lakik, Déván - visszatért, mert már nem érezte ott jól magát. Zsebében az oklevele, otthon lakik nálam - nincs férje. Egy ideig tanársegéd volt itt az Ökológiai Karon, Déván. Dévai lévén, ide akartam visszatérni nyugdíjasként. Már a nyugdíjaztatásom előtt ideköltöztem. 1978-ban visszajöttem Borosjenőből Dévára. Megvásároltam ezt a lakást, amelyben lakom. Ugyanabban az évben, 1978-ban, a hitközség elnöke, Farkas Zoltán kinevezett tanácsosnak a megkérdezésem nélkül, még csak nem is szólt. És azóta egyfolytában tanácsos vagyok, de csak 2001 óta, a választások eredményeképpen töltöm be hivatalosan is ezt az állást. Ami a jelenlegi hitközségi életet illeti, mindent elvégzek, amit kell. Az elnök Max Alexandru, aki 1984-ben került ide mint tanácsos. 1987-ig tanácsos volt, és szociális ügyekkel foglalkozott -- megrakta az élelmiszer-szállító autót, elosztotta az élelmet, a segélyeket, a ruhaneműt és így tovább. 1987-től, amikor meghalt a volt elnök, Farkas Zoltán, ő lett

a hitközség elnöke. Most minden szombaton jövök imádkozni. Általában négy és nyolc között van a résztvevők száma, de csak én és az elnök, Max tudunk héberül olvasni. Szabadidőmben, mint minden nyugdíjas, sétálok, ide-oda járok, elmegyek vásárolni, így töltöm az időt. Odahaza mindenféle könyveim vannak, magyarul, románul, németül, franciául, angolul és héberül -- hatféle nyelven. A tárgykörük változatos: regények, történelem, vallásos könyvek. Szeretek újságot olvasni: előfizettem a 'România Liberă', a 'Hunedoareanul', a 'Cuvântul liber', az 'Academia Catavencu', valamint a 'Nyugati Jelen' című lapokra.